Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36486
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

tari. Huic contraria ē pusillanimitas. de qua scribit. Pusillanimes
uehementē insipientes. qui ū patiens ē. ē unius sustentat. uir sa
pienis est. Cum peritasi mutū sapiens appellat. ut in puerbiis q̄q;
scriptū ē. Longanim uir: mutus in prudentia. Benignitas ē ita siue
suauitas. q̄a apud grecos ἐπιεικεία utrūq; sonat. uirtus ē leniſ.
blanda. tranquilla. ē omniū bonoꝝ apta consortio. inuitans ad fami
liaritatē sui. dulcis adloquio. moribus temperata. Denique ē hanc stoici
ita definiuſ. Benignitas ē uirtus. sponte ad benefaciendū expōsita.
Non mutū bonitas a benignitate diuisa ē. q̄a ē ipsa ad benefaciendū
uidet expōsita. s; in eo differt. q̄a potest bonitas ēe tristior. ē fronte
seueris moribus inrugata. Bene quidē facere ē p̄stare q̄d poscitur: ñ
tam suauis ēe consortio. ē sua cunctos inuitare dulcedine. Hanc
q̄q; sectatores bonitatis ita definiunt. Bonitas est uirtus quē p̄stat.
siue uirtus ex qua oriunt utilitates. aut uirtus ppt semetipsā
affectus q̄ fons sit utilitatū. Inter fructus spīs sepatim ē sacratio
re locū fides possidet. q̄ etiā alibi inter tres ponit. spes. fides. karitas.
Hec miru si spes in hoc catalogo ñ referat. cū in fide sit q̄d speratur
ē ita eā apls ad hebreos describens definiat. Est aū fides sperandarū
substantia rerū. argumentū nōdū parentū. Siquidem id q̄d spe
ramus ēe uenturū. ē nondum ē. in p̄sentia fide possidem. speramus
nos tenere q̄d credimus. Queritur q̄q; quom fides in karitate sit po
sita. Qui diligit numquā se ledi estimat. numq̄ aliud ñ q̄d diligit
ē diligitur suspicatur. cū aut dilectio peul afuerit. ē fides parti
abscedit. Post fidē mansuetudo numerat. q̄ aduersa ē ire. rixe.
dissensionib. ē numquā ad sui contraria puocat. Vere de bona spī
arbore bonus fructus egerminans. p hanc famulus dī moyses
testimoniū scripturē meruit accipere dicentis. Moyses mansuetus
erat plusquā omis homines sup terrā. Sup terrā inquit. Sup eos
enī q̄ facie ad faciē deū uidebant ēe ñ poterat. q̄a multa sepe con
pellimur p carnis facere infirmitatē. De dauid q̄q; licē multa
de dno nro estiment ppbatū q̄d nos ē ita ñ negam. spīs sēs in typo
uenturi canit. Memento dne dauid. ē omnis mansuetudinis ē.